

זכרון תורת משה

אכסניה לתורה וחסידות

יו"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב
מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זצוקללה"ה זיע"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

ר"ה ניסן א"ה ביום שלישי - מברכים החודש המולד: יום ג' במוקד שעה 6:21, 14 חלקים

פרשת ויקהל פקודי - החודש

ג'ז אדר תשע"ג - שבת מברכים

זמני כניסת ויציאת שבת קודש

לאנדאן	5:38	6:45	7:07
בני ברק	5:21	6:21	6:57
ירושלים	5:06	6:19	7:00
בארא פארק	5:40	=	7:09

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל וזו ולכאורה צריך להבין הלשון ויקהל, הרי כל התורה כולה שמושה רבינו לימד את כלל ישראל, היה בקהילה שמקודם לימד את התורה הק' לאהרן ולבניו, ואח"כ לזקנים, עד שנקהלו כלל ישראל לשמוע התורה מפיו של משה רבינו רעיא מהימנא קדישא, ומה מדייק לנו כאן הכתוב ויקהל משה.

ובתורה איתא פשטים עד אין סוף, ונראה לבאר הענין על פי מה שכתוב ברש"י הק' שענין זה היה ממחרת יוה"כ ע"כ.

שיחת קודש

מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

מוצש"ק ויקה"פ תש"ע בארא פארק - ארה"ב

"אלה הדברים אשר צוה ה' קאי על למעלה מה שכתוב ויקהל משה, דהיינו שעשה משה אסיפות וקהילות לכלל ישראל ללמד תורה ולחזק אחד את חברו, ואיש את רעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק, ועל זה אמר הכתוב "אלה הדברים אשר צוה ה'", דהיינו לעשות קהילות קהילות באסיפת מרעים, ע"כ.

ולפי"ז אפשר שהכתוב ממשיך "לעשות אותם" משמעו בכל הדורות לכל עת ובכל זמן, לעשות אסיפות וקהילות ולהתאחד עם ישראל כאיש אחד בלבד אחד. ועי"ז נוכח לתשובה שלימה ולהתרוממות הדעת, וכשאין דעת הבדלה מנין ומידה טובה מרובה כשיש דעת אז זוכה להבדיל בין הקודש לחול ומשתוקק להידבק אך ורק בקודש. וכל זה מרומז בתהילים (פרק קנ"ב) שיר המעלות לדוד הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד, ורצ"ל דאו כשיושבים שבת אחים גם יחד, הרי זוכים לכשמן הטוב על הראש שמרומז על השפעות טובות ברו"ג, כי שם צוה ה' את הברכה חיים עד העולם, שע"י האחדות הרי הקב"ה מצוה את כל הברכות וכל הישועות טובות עד עולם.

ועוה"ד ממשיך הכתוב "ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קודש וגו', דבא הכתוב ללמדנו ענין אסיפות מרעים בשבת אחים גם יחד שהוא שייך לכל עת ולכל זמן, הן בשב"ק והן בחול, וזהו פירושו, "ששת ימים תעשה מלאכה", שעל אף דבימות החול כ"א טרוד במלאכתו על המחיה ועל הכלכלה, זה בכה וזה בכה, בכל זאת לא ימנע עצמו מלהתאסף אף בימות החול באסיפת מרעים ושבת אחים, ו"ביום השביעי יהיה לכם קודש", דהיינו האסיפות ושבת אחים יקימו זאת ביתר שאת וביתר עז, בשירות ותשבחות וליתן שבה ושירה לקל אשר שבת ברא, ועי"ז נוכח לכל הישועות ברו"ג.

יעזור הקב"ה שנוכה לתשובה באמת ומאהבה ויעשו כולם אגודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם, ונוכה להתקרב לאבשב"ש ולהיות דבקים בשמחת קיום התומ"צ והתמדת התורה, ותמיד נהיה מיט א גזונטע אידישע שמחה, שזה מרומם את הנפש ומקרבת לאבשב"ש, עבדו את ה' בשמחה ובאו לפניו ברננה, בשמחה ובטוב לבב מרוב כל.

שבת מברכין חודש ניסן

החודש הזה לכם ראש חודשים, ומובא בספה"ק שיווד בחודש זו ניצוץ אור חדש של התחדשות, ואפשר להתחדש כברי חדשה ממש, וכמובא בשם הגאון מוילנא ועוד צדיקים זי"ע (ועיין אגרא דכלה - פקודי, זאת זכרון - בא) שפירשו את הכתוב "החודש הזה לכם ראש חודשים", דכל יום מימי החודש הרי יש בו קדושת ראש חודש, והוא "החודש הזה לכם" דהיינו כל ימי חודש ניסן "ראש חודשים", שיש בו קדושת ר"ח, וכדאיתא במתני (שקלים ג) באחד באדר משמיעין על השקלים ובאחד בניסן התחילו בתרומה חדשה ומקופה חדשה, הרי דימים אלו הוא זמן של התחדשות בכל העניינים עולם שנה נפש, ומסוגל בימים אלו להודיך ולחדש המשך בעמ' ד'

שאחר שירד מן ההר אל העם עם הלוחות שניות, כמובא בספה"ק שאז עשו כלל ישראל תשובת המשקל ממה שעשו מקודם בדרתם מן ההר עם הלוחות הראשונות ואז קרה מה שקרה, וכן ג"כ בפעם הזה ניסה הס"מ שהוא השונא האמיתי נחש הערמומי וכל כוחו שוב פעם להכשיל ולהטות את כלל ישראל בחטא רח"ל, אף כאן בפעם הזאת לא הצליח בזה, משום שכבר הכירו את מעשיו ממה שעשה להם בפעם הקודמת, דאו היו החשכות והבילבולים גדולים עד למאוד, דמצד אחד עמד הלינקער והראה להם מיטתו של משה שמוליכים אותו בשמים, דהיינו שהוא כבר נסתלק ואינו כי לקח אותו אלוקים, כמובא בחז"ל ובמדרשים, ומצד שני היה הערב רב שעשו צרות לכלל ישראל במעשיהם, והניסיון היה כ"כ מר ונמהר מכל הצדדים, ומרוב עירבוב הדעת לא עמדו בניסיון הקשה רח"ל.

ולכן עכשיו כבר הכירו בפעם הזאת היטב את הנחש הערמומי ואת מעשיו ולא הלכו אחריו, וביה"כ זה שעבר עליהם, עשו תשובה אמיתית תשובת המשקל ונתחזקו כלל ישראל באמונה "ויאמינו בה' ובמשה עבדו", ולא זזו מאמונה זו בהשי"ת ומשה רבע"ה ומכל הצדיקים, ומרומז בזה לא רק מהצדיקים שבאותו הדור, אלא כל הצדיקים עד סוף כל הדורות מרן הבעש"ט הק' ותלמידיו הק' זי"ע"א.

והיה אז התגלות דיום הכיפורים, א גוולדיגע יום התשובה, ולא הרפו כלל ישראל, הגם שהס"מ היה שוב פעם בפעולותיו להכשיל כלל ישראל בצרות רבות וניסיונות קשים ומרים, לא הצליח במעשיו וכלל ישראל ידם על העליונה וניצחווהו, והיה אצלם א ריכטיגע לעכטיגע יום הכיפורים בתשובה אמיתית.

ולמחרת יום הכיפורים כשירד משה רבינו מן ההר אל העם וראה את כלל ישראל עוסקים בתשובה ובמעשים טובים ובאמונה שלימה ראה שפנים חדשות באו לכאן, כשראה זאת משה רבע"ה, מיד "ויקהל משה" בלשון חיבה, שחיבה יתירה נודעת להם באותו זמן בעיניו של משה, מאחר שראה איך שעם ישראל נתחזקו בתשובה אמיתית ובאמונה שלימה.

וזהו שמדייק הכתוב כאן "ויקהל משה", דייקא כאן היה בחיבה מיוחדת מאחר שראה את כלל ישראל אוזי זיס און לעכטיג שנתברכו במאור פנים, או הקהלים כולם כאחד את כל עדת ישראל בכללות ובפרטות בחיבה יתירה.

אלה הדברים אשר צוה ה' לעשות אותם, ששת ימים תעשה מלאכה וגו' (לה, א-ב)

לכאורה מאחר שכתוב אשר צוה ה' מובן שלכן צוה ה' בשביל לעשות אותם, ומה מדייק הכתוב במה שכתב לעשות אותם. והנראה עפ"י הידוע מהרה"ק בעל החידושי הרי"ם זי"ע שפירש

דברי תורה

ממורינו הגה"צ המשפיע אב"ד דקהילתנו שליט"א

ויקהל משה (לה, א) כתב בבעה"ט, ויקהל. כתיב לעיל (לד מט) כי קרן עור פניו וסמך ליה פרשת שבת. לומר שאינו דומה קירון פנים של שבת לשאר הימים (ב"ר א' ג) ע"כ. ובאוה"ח הק' כתב וז"ל, צריך לדעת טעם שהוצרך לומר ויקהל אחר שהוא דבר הרגיל בכל עת אשר יצוה דבר ה', ונראה כי לצד שראו כי קרן עור פניו ויראו מגשת אליו, לזה הוצרך להקהיל את כולו לכל ימנעו קצת מהמורא, וזה שדקדק לומר את כל עדת, ע"כ. ואולי יש לשלב ולקשר ב' המאמרים הנ"ל, שלכן צווה להם כאן באותו מעמד על קדושת שבת, כי מכיון שבשבת זוכין לקירון פנים כמ"ש הבעה"ט, הנה לא רק בשבת עצמה זוכין לכך אלא גם ע"י דיבורו וציוויו של משה לישראל על קדושת השבת זכו ישראל עי"ז לקירון פנים, ועי"כ ויכלו ישראל לגשת אליו על אף הקירון פנים של משה.

והוא עפ"י המסופר על הדברי חיים מצאנז זיע"א שהיה עורך שולחן הטהור בכל יום בצהרים ובערב, והיה אומר תורה על השיר של יום, ופעם ביום רביעי אמר תורה על פסוק לכו נרננה שפרק השיר של יום רביעי, ודיבר בקדשו בגודל קדושת השבת, והכניס בלב השומעים הרגשת התנוצצות של שבת קודש עד כדי כך שבסיומו את שולחנו רצו תלמידיו למקוה בחשבם כי עתה יום שיש לעת ערב והנה שבת באה. וכן נאמר על סגל חבורת תלמידי הרה"ק מקאצק זיע"א שהרגישו בשבת קודש רוממות בנפשם וקדושת שבת אופפת אותם באופן נעלה ביותר, ושורה עליהם השגה עילאית מיוחדת שלא כבימות החול, ועלה בלבם ספק האם הרגשתם היא הרגש אמיתי של עצם קדושת השבת או שמא המאכלים של שבת ששונים מימות החול הם הגורמים לכל ההרגשות האלו, ונמצא שהם הרגשות דמיוניות ואינם אמיתיות, וכדי לברר הדבר החליטו עצה על זה שיתאספו יחד באחד מימי החול וילבשו בגדי שבת, וגם יאכלו כל המאכלים הנאכלים בשבת וישוררו את אמירת השבת, ובכן אם ירגישו אז את האורות וההשגות שהם מרגישים בכל שבת המשך בעמ' ב'

מפרשת עה"פ וביום השביעי יהיה לכם קודש שבת שבתון לה' (לה, ב)

זיצרצא אש
דא"ח מנפ"ק ב"ק מרן אדמו"ר רבינו הקוה"ט זיע"א

אי' הנותן מתנה לחבירו צריך להודיעו (שבת סם), וי"ל דההתעוררות והשמחה שיש לכל בר ישראל בכניסת השבת שהנה הנה מגיע השבת, באה מוכח הודעה זו, וזו היא ההודעה.

לדרכו הארוכה. וכן מקדושת השבת, בזמן אשר קרובים למלך עולמים יש לו לאדם למלאות מלא חפניים טיבותא לכל ימות השבוע, וכל ברכאן דלעילא ותתא ביומא שביעיאה תליא.

וכמסופר על הרה"ק מרן רבי דוד מלעלוב זיע"א ששאלו הרה"ק מלובלין זיע"א היודעים אתם מתי נכנס השבת, וענהו הרה"ק, הן, כאשר שב"ק נכנס מתחילים גידי היד שלי לדפוק ודא לדא נקשן, והראה לו את ידו וכו' (ראה שיחות חיים ו:).

הקב"ה נתן לנו את שבת קודש אוצר סגולה, מטמון יקר, מתנה טובה שאין כמותה אצל כל האומות, ואם כן למה נבלה את הזמן היקר הזה בדברי הבל וריק. ואם קבלנו מתנה, צריכים לשמח עליה, כי המקבל מתנה לבו שש, ובפרט שקבלנו מתנה כה חשובה ויקרה, שבת קודש, אזי בודאי שצריכים לשמח ביותר.

מתנה טובה יש לי בבית גנזי ושבת שמה (שבת י:), א מתנה איז נישט קיין פארדינסט, וזה לא התחייבות מצד הנותן, כי הנותן מתנה מאליו נותן, מרוב טובו ואהבתו, והנותן מתנה - בעין יפה נותן (עפ"י י"ב נא:), א"כ הרי בוודאי שיש לכל אחד ואחד מישראל חלק במתנה זו, אף הפחות שבפחותים. ועוד זאת, דכיון שהיא מתנה לכן יכולים ליכנס לשבת מתוך ימות החול, בלי ענינים ממוצעים ביניהם, אלא מתוך החולין של ימות החול אל קדושת השבת, ופשוט את בגדי ולבש בגדים אחרים (ויקרא ו, ד).

כל ברכאן דלעילא ותתא ביומא שביעיאה תליא (זה"ק יתרו פח). הנה נועם עריבות טעם שבת קודש למה הוא דומה, לכן מלך שמוחמת מעשיו המוקלקלים מתרחק מאת המלך, ורק ליום אחד היו מביאים אותו אל המלך להסתופף בצילו, ובודאי באותו יום היה לו שמחה גדולה שהוא הוד אביו המלך, וכל רגע מהיום היה יקר לו מאד ומתעדן ומתענג בזמן ההוא, אמנם כל זה איננו שוה לו בכל עת אשר חשב לנפשו כי עוד מעט ופנה יום, ויחזירו אותו שוב למקום הרחוק ולא יהיה קרוב עוד לאביו המלך, ונפשו עגמה לו עד מאד, ואמר לו המלך כי אל לו להצטער על כך, כי ביכולתו ליטול מביט המלך מכל טוב וכל הדברים הטובים שיצטרכו לו בעת שהותו מרחוק, ועליו רק לנצל את היום הזה, למלאות אסמו די סיפוקו

~ סיפור מפסוקי הפרשה ~
לכבוד סעודת מלוה מלכה

שבת קודש אצל הגה"ק החפץ חיים ז"ע ומסייג לאורחיו

וביום השביעי יהיה לכם קודש שבת שבתון לה' (לה, ב) חיים, תלמיד בן ארבע עשרה, למד בישיבה קטנה ברסיה, והיה בדרכו לשוב לביתו. הרכבת הייתה אמורה להגיע לתחנה ביום חמישי אחר הצהריים ובה היה עליו לנסוע לביתו, בעיקר קטנה בפולין. חיים ידע שגם אם תגיע הרכבת בזמן הוא יגיע לביתו רק מעט שעות קודם השבת קודש.

הרכבת הופיעה בתחנה רק ביום חמישי בערב, וכשעלה חיים לרכבת כבר החשיך היום. ביום ששי בבוקר הוא נוכח שלא יתכן שיגיע לעיירתו ולביתו לפני כניסת השבת, הוא יצטרך לעשות שבת במקום אחר.

שאל את המבקר באלו תחנות תעצור הרכבת, והחליט שאם יזהה את אחד משמות הערים נמקום יהודי הוא ירד מהרכבה, בתקווה שמישהו יקראוה לשבת. למרבה שמחתו אמר לו המבקר, שאחת התחנות היא בעיר הקרובה לראדין.

חיים התרגש, כיון שדודו הזקן - הגה"ק החפץ חיים בעצמו - גר בראדין. סבו של חיים היה אחיו של החפץ חיים. שמוח חיים על כך שיוכל לשבת בשבת בביתו של החפץ חיים גדול הדור.

כשהגיעה הרכבת לתחנה, לקח חיים את חפציו וירד. שאל אנשים על הכיוון לראדין, ועשה את דרכו במהירות הגדולה ביותר לביתו של החפץ חיים. כשהגיע לביתו, התקבל בשמחה ע"י הרבנית. אשר אמרה לו כי בעלה הח"ח יצא כבר לבית הכנסת, כי מנהגו ללמוד עם האנשים שמתאספים שם לפני תחילת התפילה, והציעה לחיים לנוח מעט לפני שיצא לבית הכנסת.

מכיון שלא ישן בלילה האחרון מפאת טלטולי הרכבת, נרדם הנער העייף מידי.

כשהתעורר, הבחין בחפץ חיים שישב כבר ע"י שולחן השבת כשהוא לומד בספר, החפץ חיים קבלו בחמימות, אמר לו ליטול את ידיו להתפלל קבלת שבת וערבית, ולאחר מכן אכלו יחד את סעודת השבת. כשסיים חיים את התפילה קרא החפץ חיים לרבנית כדי שתצטרף אליהם. הרב קידש, ושלושתם - הרב הזקן, אשתו והנער בן הארבע עשרה - ישבו לאכול את סעודת השבת יחד.

לאחר הסעודה התנצל החפץ חיים ופנה לחדרו לישון. חיים שכב גם הוא לישון, הוא ניסה להרדם שוב אך ללא הצלחה. הוא קם והלך למטבת, על המדף הבחין בשעון המורה על השעה ארבע! כיצד יתכן שהשעה נעת ארבע לפנות בוקר?

כשהתעורר חיים בבוקר גשגש לרבנית אשת החפץ חיים "שבת שלום" האם השעון הזה פועל כראוי? שאל כשהוא מורה על השעון המונח על המדף. באיזו שעה סיימנו את הסעודה? "כן" היא ענתה, "זה היה מאוחר מאד כשסיימנו". "אבל הסעודה לא ארכה זמן רב כל כך!" מחה חיים הנבוך. "באיזו שעה התחלנו לאכול? האם ישנתי כל כך הרבה זמן מאז שהגעתי לכאן?" אספר לך מה קרה, אמרה הרבנית, כשחזר הרב מבית הכנסת ישבת שינה עמוקה מאד, רציתי להעיר אותך אבל בעלי לא הרשה. הוא אמר שאתה עייף מהנסע הארוך, ואמר שיחכה לך ויקדש כשתתעורר.

כשעבר זמן רב, לא רצה הרב שאמותיו וביקש מנבנו אהרן וזמוני לקדש ולאכול את הסעודה, בעלי ישב ולמד וחיכה שאתה תתעורר, ומשהתעוררת - התחיל בסעודה כלא היה דבר, למרות שהשעה הייתה מאוחרת כ"כ.

תורת אמת
פנינים על הפרשה

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אליהם אלה הדברים אשר צוה ה' לעשות אותם משה רבינו הקהיל את כל בני ישראל ואמר להם "אלה הדברים" - דברים אלה, כגון להקהילכם וללכדם תמיד בלב אחד ובעצה אחת, הם הם רצון ה' יתברך "אשר צוה ה' לעשות אותם" (הרה"ק ר' שמעון מירוסלב)

ויקהל משה (שם)
למחרת יום הכיפורים (רש"י)

משה רבינו רמו לישראל, שלא רק ביום הכיפורים צריכים להיות הדורים סליחה ומחילה, אהוה ורעות, אלא גם למחרת יום הכיפורים חייבים להמשיך במידות אלה. (הרה"ק ר' משה מקוברין)

*

למה נאמרה פרשה זו בהקדמה? לפי שראה משה שעתידי ביהמ"ק להיחרב בעוון שנאת חנם, עמד והקהילם בטרם מסר להם ענייני המשכן. לרמוז: האחדות והליכוד של היהודים בצוותא, תנאי ראשון הוא למעשה המשכן.

ברכת האחדות

שני שותפים, שפרץ סכסוך ביניהם, הגיעו אל הרה"ק מהר"ש (רבי שמואל) מליובאוויטש, וביקשו מהרבי שיפסוק מי מהם צודק. אמר להם הרבי:

"אשאל אתכם שאלה. במקום אחד אמרו חז"ל 'מולם של שניים - עדיף', וכן נאמר 'טובים השניים מן האחד'. לעומת זה נאמר 'קדרה של שני שותפים, לא חמה ולא קרה'. איך מתיישבים המאמרים הללו?"

אלא ההסבר פשוט: כל עוד השותפים פועלים מתוך אחדות, שורה עליהם ברכה גדולה. על זה נאמר 'טובים השניים', כשהם 'מן האחד' - מאוחדים. אולם אם זו 'קדרה של שותפים', הרותחת וגועשת, כי אז זה מצב לא-מוצלח..."

ששת ימים תעשה מלאכה

הקדים להם אזהרת שבת לציווי מלאכת המשכן, לומר שאינו דוחה את השבת (רש"י) משה רבינו רצה להראות לישראל עד כמה חביבים הם לפני ה'. שאילו לגבי עבודת המשכן שנעשית בשביל כבוד ה' יתברך, אסור בשבילה לחלל את השבת, אבל לגבי פיקוח נפש של ישראל, אפילו ספק פיקוח נפש דוחה את השבת. (חתם סופר)

לא תבערו אש

פעם אחת באו והודיעו לגאון יוסף חיים זוננפלד כי בבית אחד הבעירו אש ומבשלים בשבת. קם הרב ורץ בבהלה למקום הבערה.

נכנס אל הבית מבלי לשאול רשות והתחיל להוכיח את מוחללי שבת על רשעם. עמדה בעלת הבית כנגדו ושאלה: וכי כך דרכו של יהודי תלמיד חכם להתפרץ ולהיכנס אל בית חברו פתאום? נענה הרב בתמיהה: כלום דרכו של אדם להתעכב על ענייני דרך ארץ ונימוס בו בשעה שרואה אש בוערת בבית חברו. (לקט שבת)

דברי תורה
המשך מעמ"א

הרי ברור שכל הרגשותיהם והשגותיהם הם הבל ודמיון, ואם לא ירגישו שום התעלות באסיפה זו הרי שהשגותיהם הם אמיתיות ויש ממש בהרגשתם את קדושת השבת, וכן עשו התאספו יחד כדוגמת האסיפה בשבת, והנה הרגישו התרוממות והתעלות כעין הרגשתם בשבת קודש, ונפל רוחם ונשבר לבם על הגילוי שכל הרגשותיהם בשבת הם הבל ודמיון, ונכנסו בשפלות רוחם בקודש פנימה אל היכל הרה"ק מקאצק זיע"א ושפכו לפניו את מר נפשם, ושחו לפניו ככל החזיון, הספק והפתרון אשר עבר עליהם, וכי עתה ברור להם שהם חיים בדמיון ורחוקים מן האמת, ושאלם הרה"ק האם לבשתם בגדי שבת באסיפה וענו כן, אז נענה הרה"ק ואמר כי אכן נודע דבר ההרגש וההשגות שהרגשתם באסיפה, כי ע"י הנגדים הקדושים של שבת הם אשר גרמו לקדושה שהרגשתם, וכי הרגשתכם הם האמיתיות שבאמת אור קדושת השבת התנוצצה עליכם ע"י הבגדי שבת, ותחי רוח התלמידים, ע"כ. **היוצא** מכל זה שיש אופן להרגיש את קדושת השבת גם בימות החול וכן לזכות לקירון אור פנים של שבת המובא בבעה"ט ה"ל, ולכן כשראה משה שיישראל יראים מגשת אליו מחמת קירון אור פניו, התחיל לדבר אליהם בגודל קדושת השבת ועי"ז הכניס בלבם התנוצצות אור קדושת השבת, ועי"כ זכו ישראל לקירון אור פנים המאיר בשבת לכל יהודי, ובכן נמנע במקצת המורא שהיה להם מהקירון של פני משה כי גם הם היו להם קירון פנים של קדושת שבת. (ויקהל תשע"א)

בגו צדיקיא

המקובל הגה"ק רבי חיים סינוואני זי"ע מגדולי חכמי יהדות תימן יומא דהילולא כ"ז אדר (תשל"ט)

מגדולי חכמי ומקובלי תימן בדורנו. נולד בעיר סנואן שבתימן בשנת תרנ"ח לאביו ר' יחיא ממשפחת בידה.

קיבל סמיכת חכמים מאביו. אך נפשו צמאה הייתה להמשיך וללמוד, לכן גלה למקום תורה, שם זכה לקבל תורה מפי הרבנים והמקובלים ר' דוד יעיש חדאד, ר' שלמה בן יוסף טאביב ור' יעיש קורין.

בחינתו כבן שבע עשרה שנים הוסמך בעטרת חכמים ע"י רבו ר' שלמה טאביב, ומיד לאחר מכן הניסו אל הקודש פנימה לעסוק בתורת הקבלה. רבותיו בקשו ממנו לשבת כחבר בבית הדין, אך משהבינו את טעם הסירוב משום שרצה להמשיך בהתמדת לימודיו, הירפו ממנו.

ביקש לישב בשלוחה, אך קפצה עליו רוגזם של מוריו, כי שני רבותיו נסתלקו לשמי מרומים בשנת תרע"ט, וזקני העדה נתנו בו עיניהם לכתן כראב"ד בסנואן, והוא הסכים לבסוף.

שימונו הטוב הגיע לחכם באשי בצנעא, ר' יחיא בן משה יצחק, אשר תהה על קנקנו וגילה שהוא מלא וגדוש בתורה ובחכמה.

רבי חיים התבך בזרעו נפלא ותלמודו נשתמר בידו, אולם הוא לא סמך על מות אולמים זו והמית עצמו באהלה של תורה כסיגופים וביגיעה מתמדת משולבת בעיון מעמיק. דרכו בלימוד לא הייתה חזון נפרץ בתימן, שכן רבים נהגו ללמוד מתוך קונטרסים, וקיצורי דינים בשל חוסר בספרים, אולם הוא חתר להגיע למקורות עצמם ולדלות מהם את החידושים המאירים. דרך זו הנחיל לתלמידיו בישיבה שהקים בעירו, ואף הירבה לנדוד ברחבי המחוזות אשר תחת חסותו כדי לחזק את בדקי הדת ולהנחיל תורה לעדרים.

גאון במידות

רבי חיים היה גאון במידות, וענה נסוכה על פניו. אך בעת הצורך אזר עוז ויצא לקגא לכבוד ה' יתברך.

כפרוץ מלחמת העולם השנייה, בשנת תש"ב התעורר לעלות יחד עם משפחתו ומשפחת אחיו הצעיר (ר' שלמה) לארץ הקודש. דרכו הייתה רצופה עיכובים, תלאות וייסורים רבים עד שזכה לחונן את עפר הארץ.

אחר שהות קצרה במחנה הקליטה בעתלית, עברו לכפר יהודיה - יהוד. תושבי המקום ביקשו ממנו שיכתן כרבם אך הוא סירב לקבל כל הנהגה או משרה רשמית בארץ ישראל אחר שראה את היחס המשפיל וההעברה על דת שנעשה בעדתי יהודי תימן, ובהיות שאין סמיכות עצמאית לרבנים בארץ ישראל. עם כל זאת התעניין מאד בכל הנעשה בשטח הדת, והקדיש עצמו ללמוד את צעירי הצאן, כיתת

רגליו ממקום למקום להפיץ את אור התורה ביישובים, ומפורסמות התנגדותו לגיוס כנות לצבא.

להוציא יקר מזולל, כך נתגדל תלמידו הגה"ק רבי מרדכי שרעבי - מעשיהם של צדיקים
בדרסי נדודיו נתן רבי חיים סנואני את עיניו ולבו גם על תינוקות של בית רבן שהיו שתולים בבית ה' ומתחנכים ברוח ישראל סבא.

באחד ממסעותיו בין העיירות הנדחות שבמחוז שרעב, פגש רבי חיים על אם הדרך תלמיד חכם זקן המהלך בלית חמורו ומאחריו משתרך נער צנום כבן תשע שנים. הנער אחז בידו האחת מקל להנהיג בו את הבהמה ובידו השנייה החזיק בספר ממנו למד דברי תורה.

התנגדות זו משכה את תשומת לבו של רבי חיים וגרמה לו התרגשות מרובה. שקדנות עצומה כזו לא חזה מימיו! הוא עצר את הזקן והתענין מיהו הילד המהלך לצדו.

בנער זה - הייתה התשובה - "מרדכי שמו, והוא בנו של מארי יהודה ז"ל שנפטר לפני כשנה. יתום הנער ואני לקחתיו אל ביתי לגדלו על ברכי התורה והיראה."

עבר רבי חיים בדרכו ובחן בעיניו הזכות את הילד טוב המראה, והחל תורה על קנקנו. לשמחתו הרבה גילה שהוא מלא וגדוש בתורה ובחכמה כקנקן חדש מלא ישן.

שמו רבי חיים על ילד יניק וחכים זה ונפשו נקשרה בנפשו. מיד חילה את פני הזקן שיזאל בטובו להרשות לילד להלוות אליו בדרכו והוא ערב ללמוד תורה ולחנכו ליראת שמים.

בנעה הזקן להצעה והנער מרדכי הפך לבן ליתו של רבי חיים סנואני בדרכו.

כרבות הימים גודע שמו בשערים ונעשה לרבן של ישראל, הלא הוא המקובל הצדיק רבי מרדכי שרעבי זצוק"ל.

כמשך שנתיים תמימות, זכה הרב שרעבי ליצוק מים על ידיו של הראב"ד, ר' חיים סנואני, ולדלות מים חיים מובאר תורתו. הוא שהיה יניק וחכים, בינתו עמוקה ושכלו בהיה, שימש כנער שעשועים בלימוד התורה את רבנו חיים, ושאל ממנו מלוא חפנים תורה ויראה. תקופת מה לאחר פרידתם זה מזה, פגש הרב סנואני שוב ברב שרעבי, אולם, הפעם לא היה בודד כבראשונה, אלא כמארי המוקף בתלמידים וספר תורה בידו.

רבי מרדכי שרעבי אמר על רבו: "הוא גדול הדור בקבלה, ואין זאת אומרת שאינו גדול הדור בפשט, ונהירין לו שבילי דרקייעא כשבילי דארעא".

ותורתך בשלך נועי

בשנת תשל"ז חלה רבי חיים סנואני במעיו, מחושים עזים ותקפוהו בכטנו השכם והערב, ומתמת שהיה צנום ורזה בלאו הכי התפתל במיטתו מכאביו העזים והתייסר רבות בגינם. הוא אושפז בביה"ח בצריפין, ורופאיו ציוו לבדודו מיתר החולים כדי שלא ידבקו

ממנו, הואיל ונתגלה חשש להמצאות חיידק נדיר שמוצאו בדרום אפריקה בגופו הקדוש. **הרופא** המטפל קבע, שהדיאגנוזה הרפואית מורה על סכנת חיים מיידית לצדיק, וכדי להצילו יש לבתוח במהירות, הוא הושיט לצדיק, שהיה עדיין בהכרה מלאה את הטופס הרשמי המיועד לכך, וביקשו לחתום על הסכמתו לניתוח. הרב סירב לתת את אישורו לביצוע הניתוח, וכמוהו גם בני משפחתו עמדו בנחישות רבה על ידעתם, שאין לבצע הניתוח בניגוד לרצון הרב אשר רודע היטב מה טוב ומה ראויו בשבילו.

רופאי המחלקה ראו בחומרה רבה את סירובם, וכאשר לביה"ח הגיע תלמידו הנאמן, ביקשו ממנו להשפיע על הרב להסכים לניתוח או לפחות לצילום רנטגן. התלמיד ששמע את התחזית הקודרת של הרופאים לשלום רבנו, ניסה להטיל את כובד השפעתו על הרב שיציית לדברי הרופאים החפצים בטובתו. אך רבי חיים עצר בעדו ואמר לו: "אל תיראי תולעת יעקב" כתיב, הרופאים חושבים שתולעים וחיידקים מסתובבים בגופי. הם טועים! לא תולעים גשמיות נמצאות בקרבי אלא תולעת ספרים, ולפיכך אין לי ממה להתירא מהם. יודע אתה שבביתני ניצבת ספריה ענקית בת אלפי ספרים, ויותר ממה שכתוב בה יש בכני מעי... כאן ביקש התלמיד מהרב שיעשה לפחות צילום רנטגן, אך נענה בשלילה - והוסיף הרב - "אך בצלם יתהלך איש", אך לשון מיעוט הוא אל להם לרופאים לחשוב שעפ"י צלמים הם יקבעו לי את החיים.

לרופא שנכנס לשכנעו שוב, אמר הצדיק, "מילדותי נמועתי מלאכות מעדנים ותענוגות עולם והסתפקתי באכילת עשבים בלבד, אלו ניסית אתה לאכול מה שאני אכלתי מנועורי ועד עתה, לא היית מחזיק מעמד אפילו שלושה ימים... לא אעשה הניתוח, ואף איני מוכן לעבור צילום". הרופא כעס על דבריו והמרצים של רבנו חיים, וברוגז רב עצב את חדר הצדיק.

בבדיקה מסוימת שנעשה למחרת היום, התברר כי אכן בגופו של רבנו אינם מסתובבים חיידקים ואף לא תולעים. משראה הרופא את תוצאותיה המדהימות של הבדיקה, התרשם עמוקות מדברי הצדיק שנאמרו ביום אתמול בכסחון רב, ובא לפניו להביע את הערכתו, בתוספת התנצלות. ובו ביום שוחרר הרב מביה"ח לביתו.

מותלמידיו: ר' שלום חיים (נכד ר' יעיש קורין) ור' עמרם צוברי.

מחכיבוריו: עטרת תפארת על התורה בדרך מוסר, מקום מקדש על התורה בדרך פד"ס, תורת חכם ביאורים על ב"ך, כבוד אל ומגיד הרקיע פירושים על הזוהר, אמרות טהורות פירושים על הש"ס, שו"ת בעיקר על שו"ע אבן העזר.

מחבריו ותלמידיו: ר' מרדכי שרעבי, ר' יוסף דיין ור' יוסף וולטרן. רבי חיים סינוואני נפטר ז"ך אדר תשל"ט. על קברו ביהוד נכתב "סינוואני של ישראל". **זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן**

הילולא דצדיקיא

יום שב"ק כ"ז אדר - רבי יוסף שאול ב"ר ארי' לייב נתנון מלמבוא-לבוב ב' שו"ת שואל ומשיב (תשל"ט - אדר א')

רבי יצחק אברהם המהר"י אבוהב מאמשטרדם (תנ"ג) המקובל רבי חיים ב"ר יהוא סנואני מהוד (תשל"ט) רבי ישעי' מיאסי ב"ר משה - כליל תפארת/הזון ישעיהו ועוד, תל' ר"מ מקרעמניץ, אהבת שלום (תשל"ט) רבי אלטער מאיר דוד הלוי מוואלבראם ב"ר יצחק מנחם (תרע"א) רבי מרדכי זוסיא מטרויסק האצאלעס ב"ר מנחם נחום מבריסק - התן רבי יצחק מבהוש (תרצ"ו)

רבי משה ב"ר יעקב ניישלאס אב"ד סקוירא וסערדיעהלי (תשי"ז - אדר א') רבי שמואל ב"ר שלמה לניאדו ב' בית דינו של שמואל (תק"י)

רבי שלמה ב"ר ארי' לייב יורבארנו מוילנא ב' באר שבע (תקפ"א) רבי חיים מאיר ראוונגבורם ממואלו ב"ר ישכר בער מסטראוויץ (תשס"א) רבי משה פייבוש נפתלי מסניאטין ב"ר אהרן אריה מלאשקוויץ (תרע"ז - אדר ב')

רבי שלמה שמואל מטשערנוביל ב' ברוך אשר (תרצ"ו - אדר ב') רבי יצחק ב"ר אשר - הבחור משפייר הי"ד - נכד ריב"א מבעלי התוס' (תתקנ"ו)

רבי צבי אביגדור אשכנזי אב"ד מונקאטש ב"ר אברהם משה (תקפ"ז)

רבי שלמה ב' תפארת שלמה מראדוויסק ב"ר רב צבי הכהן רבינוביץ (תרמ"ו) רבי יקותיאל זלמן מליובאוויטש התן רבי דובער ב"ר יוסף שמוחה בונים - התן הקדושת לוי (תרמ"ו)

רבי אברהם שאג אהל אברהם מקויברסדארף - י"ם ב' יהודה לייב (תרל"ו) רבי פנחס נתן מרודיק ב"ר אליעזר צבי מקאמארנא (תרצ"ב) רבי חיים מלודו" ב"ר עמנואל מפשעדיבורו (תש"ב)

רבי יואל ב"ר יעקב שלמה בענר מראצפערט ס. פאולו (תשנ"ג) רבי חיים שמואל ב"ר דוד בירנבוים התן הגורעק"א - מעשה חושב על שער המלך (תרמ"ו)

היום נפ' ר' דוסיא (ירושלמי מוק"ג. בטוח המס') רבי ישעיהו ב"ר ישראל חזקיהו באסאן ב' שו"ת להמי תודה (תצ"ט)

רבי שמואל ב"ר נתן נטע קעלין ב' מחצית השקל על מ"א (תקס"ו) רבי אלימלך ב"ר חיים מאיר יחיאל השרף ממוגלניצא ב' אמרוי/דברי אלימלך מגרוודיסק (תרנ"ב)

רבי משה דוד אשכנזי מסטאנסלוב ב"ר אשר אנשיל רבי משה יוסף ב"ר מיכאל הופמן הדיין מפאפא ב' מי באר מים חיים (תרע"ח)

רבי שלום דובער שניאורסון ב"ר שמואל מלובביטש (תר"ם) רבי ברוך אב"ד וורמייזא ב"ר מאיר אביו של המהר"ם מטרשנבורג (מ"ח)

רבי ישראל דב בער לרנר ב"ר מרדכי משווסק - התן רבי יצחק מבענרער (תרע"ו) רבי יעקב יוסף ב"ר דוד טוורסקי מסקוירא (תשכ"ח)

רבי בנימין זאב [הלקן] מוואריי ב"ר יחיאל מיכל מולוטשוב (תרפ"ב) רבי יעקב צבי ב"ר גמליאל מקלנבורג ב' הכתב והקבלה (תרמ"ח)

רבי יוחנן מרהמטטרויסקא ב"ר מרדכי מטשערנוביל (תרמ"ח) רבי דוד מקאמינקא ב"ר יונה מוואסלוב (תפ"ו)

שיחת קודש

המשך מעמ' א'

מחדש.

כמו"כ הקמת המשכן שבוה החודש הרי הי' התחדשות כביכול להקב"ה על השראת השכינה בתוכינו, שזה ממש תיקון השלם ועלי לכל כלל ישראל, ואין לך שמחה לפני הקב"ה כיום הקמת המשכן (מגילה י:).

וכן בזה החודש התחילו עם ישראל להקריב קרבנות לה; קרבן פסח וכן קרבנות הנשיאים שבחודש זה, וזה הנחת רוח וריח הניחוח לה.

ולכן החכם עינו בראשו, לנצל כל רגע מחודש זה, כל כולו קודש להש"ת, ועי"ז נוסה להתחדשות אמיתית, וכנ"ל שהחודש הזה הוא הראש לכל חודשי השנה, כמו שתפקיד הראש הוא ליתן חיות לכל איברי האדם, כן חודש זה הוא החיות לכל חודשי השנה.

וכידוע מהחזוה הק' מלובלין זי"ע שבי"ב ימים הראשונים של חודש ניסן רשם לעצמו כל מאורעות השנה יום לחודש יום לחודש, וכידוע שבשנתנו האחרונה לימי חייו רשם, עד ליום ה' שמרמז על חודש מנחם אב שהוא החודש החמישי שבו נסתלק הרה"ק מלובלין זי"ע.

הרי דבחודש זה מונחים כל החיות והכוחות הרוחניים שבכל השנה, ואשרי האיש שיקדש עצמו בחשבה דיבור ומעשה ויזכה עי"ז להתחדשות בעבורה"ש.

וכידוע מהרה"ק מברדיטשוב זי"ע שמפורסם עד פסח בשלושים ימים אלו צריך כאו"א מישראל לצאת מהמזיזים שבו הוא שרוי, עד בהגיעו ליו"ט פסח יזכה לגמרי ליצימ"צ, ע"כ.

ולכן צריך לנצל קדושת ימים הללו, בקדושה וטהרה להיות מוסיף והולך בכל יום עד שיזכה להכנס לחג הפסח כדבעי, דהרי רק לאחר שיצאו ממצרים אז זכו לחג הפסח וכימים ההם בומן הזה, לאחר שידכך לגמרי בימים אלו יזכה לאור הגדול דיו"ט פסח, ירחם המרחם ישמור המרחם עלי ועכ"י.

ובפרט בימים אלו שאנו נמצאים עדין בחודש אדר שמרבים בו בשמחה ויורד עדיין כל ההשפעות לחודש זה, ומאידך גיסא כבר סמוך ונראה לחודש ניסן חודש אשר ישועות בו מקיפות, אז בוודאי הזמן המסוגל לעלות ולהתעלות דרך העולה ביתא ל-.

יעזור הקב"ה שנוכה כלנו לכשר'ע ליכטיגע פרייליכע פסח, און א כשר'ן ליכטיגן פרייליכן תמיד, שנוכה ליציאת מצרים כאו"א לפי בחינתו ומצבו, ונוכה עוד בזאת השנה לאכול מן הובחים ומן הפסחים בבנין ביהמ"ק מיט א זיסן אופן אויף אייביג.

את עצמו ולזכך את החומר לצורה להופכו לכולו טוב.

ולהבין למה דווקא בחודש ניסן אז הוא הזמן להתחדשות ולהיבראות מחדש, עפ"מ דאיתא בגמ' (ראש השנה יא.) מחלו' בין רבי אליעזר ורבי יהושע, ר"א אומר בתשרי נברא העולם ור"י נחלק עליו דבניסן נברא העולם, ע"כ. ואפ"ל שאלו ואלו דא"ח, ולא נחלקו כלל, דהן אמת שבתשרי נברא העולם בגשמיות ובחיצוניות למשל האדם ולהבדיל הבהמות וחיות, וכן עזה"ד כל העולם כולו, ובניסן נברא העולם ברוחניות ופנימיות הדברים, דהיינו כוח הרוחני שבאדם וכוחותיו הנעלים, וכן בחיות ובבהמות, ובד"מ שבתשרי נברא נמר, נשר, צבי, אריה, ובניסן נברא כוחות הפנימי דהיינו עז נמר וקל כנשר רץ כצבי וגבור כארי, וכמו"כ בדומם, עד"מ בנין ביהמ"ד שהבנין כשלעצמו בגשמיות ודבר זה נברא בתשרי, אבל חלק הקדושה שבו שבא מכוח התורה ותפילה נברא בניסן, ולכן עבודת האדם בהאי עלמא להוציא כוח הרוחני שבכל דבר בד' יסודות הבריאה ארמ"ע (אש רוח מים עפר) ולהכניסם כולו לקדושה, וכל העבודה הנ"ל החל לאחר חטא עין הדעין, דלפני חטא עזה"ד הרי היו הכל כולו טוב עולם התיקון בלא שום רע כלל, ואף הגשמיות היה כולו רוחני, אלא לאחר החטא שעולם חשך בעדינו, מאז אדם לעמל יולד לברר כל חלק הטוב ולזכך לקדש ולטהר את כל העולם כולו.

ולכן דווקא בחודש זה שנברא חלק הרוחני של העולם אז הוא הזמן שמקבלים כוחות חדשים לחדש את עצמו כברי' חדשה, דהרי הנשמה היא החלק הרוחני שבאדם והגוף הוא החלק הגשמי שבו, וכנ"ל שבחודש זה נבראו כל החלקים הרוחניים שבעולם, לכן במסוה להגביר החלק הרוני על הגשמי, דהיינו חלק הנשמה שבו על חלק הגוף שבו ולהיבראות מחדש ממש.

חודש של התחדשות

מאז בריאת העולם, חודש ניסן הוא חודש של התחדשות, יציאת מצרים שבחודש זה, הרי גאולה חדשה בעבר ובהווה שבכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים, כאו"א מהמצרים שלו ולהיגאל עצמו

אלה יעמדו על הברכה אשר נדב לבם לנדב להוצאות העלון לזיכוי הרבים

מזל טבא וגדיא יאה

בשמחה ובחדוה, נשגר בזאת טבא מלא בריות, להאי חסידא ופרישא, אוצר מלא יראת ה', אוצר כלי המדה, פרי עין חיים, יו"ש חוב"ט, משנתו ון ונקי, האי גברא רבא פה מפיק מרגליות, משפיע זמורה דרך, הגאון הצדיק פא"מ, ה"ה מוריניו רבי נחמן בירדמן שליט"א
בן כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זיע"א
ורב דקהילתינו בקרתא דשופריא בירושלים עיה"ק תובב"א
לרגל שמחת הולדת הנכדה בשעטומו"צ
בת לבנו החשוב והמפואר, צנמ"ס, שמו מהללים
הרה"ג רבי דוד יצחק יעקב שליט"א
יה"ד שיוכה לרוות נחת וממנה ומכל יוצ"ח, ומשמחה זו ישפיע לכל ישראל שפע קודש אכ"ה. המערכת

גליון זה נדבת

ידידינו היקר והנעלה, ראש וראשון לכל דבר שבקדושה, הנדיב הנכבד הרה"ח ר' מרדכי לב שליט"א - ברכפלד
לע"נ זקינו היקר באנשים ר' שמשון בן הרב שמואל ז"ל נלב"ע ביום כ"ז אדר ב' תשנ"ה ת נ צ ב "ה.

ברכת מזל טוב

להבחור החשוב, כלי מחזיק ברכה הבה"ח משה רזונפלד לרגל שמחת נישואיו עב"ג בשעטומו"צ יה"ד שיוכו לבנות בית נאמן בישראל ע"ד התורה והחסידות. האמצ"ב

מזל טוב

להגאון הצדיק רבי נחמן בירדמן שליט"א לרגל שמחת הולדת הנכדה מעתירת אלי' גוט פלעטבוש ארה"ב

ברכת מזל טוב

הננו מברכים מזל טוב מעומקא דליבא, להאי גברא רבא ויקרא, דאברך היקר שבחבורה, מוכתר בכל מידה ומעלה, שמו הטוב הולך לפניו אוצר כלי המדה, פאר מקדושים, נכד למרן רבינו הקוה"ט זיע"א, ה"ה הרה"ג ר' דוד יצחק יעקב בירדמן שליט"א במוריניו רבי נחמן חתן כ"ק אדמו"ר מרהמטטיווקא שליט"א לרגל הולדת הבת תחי' יעזור השי"ת שיוכה לרוות נחת ולגדלה לתורה ולבעל תורה ולהופה ולמעשים טובים. אמן
גליון זה נודב בהשתתפות הרה"ג דוד יצחק יעקב בירדמן שליט"א לרגל השמחה

ידידים רוממוך

ברוב שיר ושבח שישון ושמחה אשר ברכות לרוב, למעלת ידידי המהולל, העוסק בצדקה וחסד עד אין סוף, כרכא דכוליה בית, יקר שביקרים הרה"ח שלמה זלמן הדוביץ שליט"א לרגל אירוסיה הבת בשם אלי' גוט - פלעטבוש

ברכת מזל טוב

לידידי אחי ורעייה האהובים והמיוחדים שבחבורה מסורים בלוי"ג לרבוה"ק ולבית חיינו הרה"ח ר' שלמה זלמן הורוביץ שליט"א לאירוסיה הבת עב"ג ומשנהו בדומה לו הרה"ח ר' שמואל ברילל שליט"א לנישואי הבת עב"ג מקרב לב - יוסף לב - א"י

מרנו מוסדות דחסידי לעלוב בארה"ק

צנא דברכתא, שבח דא שירתא, בעידן דחדוונא, נשגר קדם רב פעלתא, האי גברא יקרא, הגרים באורייתא תדירא, בעורה לזולת עוסק לילות כימים, נוהג במידותיו של הקב"ה באמת ובתמים, איש חי ורב פעלים, נודע בשערים מעשיו הדגולים היקר מנו ומפנים, העומד לימין המוסדות הק' במסירות נאמנה, ומתמסר ללא ליאות לעדת מי מנה, בשליחות של אותו זמן עטרת תפארת ראשית, כ"ק מרן איתן אדונינו הקוה"ט זיע"א, איש סודו ואנחנו של רבינו הקדוש זכותו יג עלינו, ושל יבלחט"א כ"ק מרן רבינו עט"ר שליט"א, כשמן הטוב שמו יעלה. ה"ה הגה"ח רבי שלמה זלמן הורוביץ ומשפ' שליט"א - ארה"ב לרגל השמחה בארמנות אהלו שמחת אירוסיה בתו עב"ג החתן החשוב המופלג בתו"ש ומבוחר שבחבראי, שמו נודע לתהילה הבה"ח יצחק הנשקל ה"ו במ"ט ובשטומו"צ נברכו בשם כל קהלא, בני ההיכלא, אנשי שלומינו בני החבראי, שיהא רעווא מן קדם שפיי, שהזיווג יעלה יפה לתפארת, כנפן אדרת, בתוך אמוני עם סגולה, בדרך רביה"ק הסלולה, זכה וצלולה, מתוך הרחבת הדעת ונחת דקדושה, אשר ועושר מנת החלקים לעולמים, ואורך ימים בטוב ובנעימים חיים וקיימים. כברכת אחים נאמנה נהגלת המוסדות - מערכת זמ"ת בא"י

קול צהלה ורנה שפתינו תרננה

שלוחה בזאת ברכותינו, בקול רינה וישועה, מעומק לבינו פנימה, לכבוד האי גברא יקרא מאוד נעלה, לבו הזהב עולה על מלנה, ראש ונחשון לכל דבר קדושה, נודע בשערים במעשיו האדירים, איש המעשה במישרים ואמונה, מרבה חיילים לתורה והעודה. הרב החסיד רבי שלמה זלמן הורוביץ שליט"א בארא פארק - ארה"ב
הוא הגבר אשר נושא בעול במס"י להחזקת המולל משניות לכבוד ולע"נ מרן אדמו"ר הקוה"ט זיע"א לרגל שמחת אירוסיה הבת במז"ט ובשעטומו"צ יה"ד שיוכה לרוב נחת מכל יוצ"ח והזיווג יעלה יפה יפה, ובזכות מעשיו הכבירים יזכה לכט"ס.
כעתידת אברכי המולל ומגיד השיעור שליט"א דוד לוי, מרדכי פרידמן, ישכר מנחם וינגרט, אלימלך בורנשטיין, יחיאל ואקנין, טאווב, פסח לייבוויץ, יצחק קרליץ, יוסף רייך, אליעזר קודמן

יחד עם בית ישראל הננו מתאבלים על הסתלקותו של כ"ק אדמו"ר מנעשכי-אשדוד שליט"א

ומנועים תנחומינו הכנים לחתנו היקר והנעלה, מסוד לחצר הקודש ולכ"ק מרן רבינו שליט"א הרה"ח ר' ברוך יעקוביטש שליט"א. יה"ד שלא ישמע עוד שוד ושבר בגבולך, ואך שישון ושמחה ישמע.

לזיכוי הרבים להוצאת העלון לע"נ, לרפואה או לשמחה ניתן לפנות לטלפון 052-7667563 עד יום ב' בערב

הארות הערות וכל ענין ניתן לשלוח לפקס המערכת: 077-470-3270